

vidt den højtærede Minister kan gøre noget for, at der ikke sker nogen Omordning, inden der foreligger Udtalelse fra Rigsdagen om en Bevilling til Opretholdelse af Ruten, ved jeg ikke, men i hvert Fald, hvis den højtærede Minister kan gøre noget, var det meget ønskeligt, at det kunde gøres, før der træffes anden Bestemmelse. Det vilde være ønskeligt ikke alene at opretholde Ruten 3 Gange ugentlig, men ogsaa at faa den forøget. Kan man ikke faa den forøget, gælder det i hvert Fald om ikke at miste den. Det forenede Dampskibsselskab angiver som Grund til Opsigelsen, at Ruten ikke har betalt sig det sidste Aar. Der plejer at være stor Indførsel af Sild over Frederikshavn til videre Eksport med Jærnbanelen, og den har været mindre den sidste Vinter end i en længere Aarrække. Det siges, at det er Isvinteren, der har gjort, at Udbyttet har været saa ringe i Aar, og at Selskabet derfor har faaet mindre Udbytte. Det er jo muligt, at Udbyttet ad Aare kan blive saa meget større og blive lige saa godt som tidligere, saa at Ruten kan komme til at betale sig. I hvert Fald vil det nævnte Selskab vist ikke paatage sig at sejle, uden at det her fra Rigsdagen faar Sikkerhed for Erstatning af det Tab, der muligvis vil være forbundet med at holde Ruten. Det forekommer mig, at naar man har givet saa store Bidrag for at opretholde Forbindelser andre Steder baade med Udland og Indland, vilde det ikke være ubilligt, at Jylland, som ikke har anden Forbindelse med Sverige end netop denne, faar et lille Bidrag til Opretholdelse af den. Jeg skal derfor anbefale denne Sag til nøje Overvejelse af den højtærede Minister og det eventuelle Udvalg. Der vil rimeligvis fremkomme Andragender om Sagen fra Institutioner i det nordlige Jylland.

Jeg skal nu gaa over til at anbefale et Andragende, der i Fjor fremkom fra Frederikshavns Handelsforening om en Telefonforbindelse med Hirtsholmene. Dette Andragende fremkom paa et saa sent Tidspunkt, at den højtærede Minister ikke fandt Anledning til at gøre noget ved Sagen, idet Finansudvalget allerede havde afslaaet at modtage Andragendet. Sagen blev derfor beroende, og man ventede saa, at den skulde komme frem i Aar. Men ikke desto mindre har Handelsforeningen nu i Sommer modtaget et Svar fra Regeringen, der gaar ud paa, at denne Sag ikke kunde bevilges. Af hvilken Grund den ikke kunde bevilges, og hvordan Regeringen kunde give et saadant Svar, maa den højt-

ærede Minister jo kunne forklare, men, saavidt mig bekendt, har der ikke været forlangt nogen Bevilling i denne Retning, og derfor forekommer Svaret mig lidt mærkeligt. Der kunde sikkert være god Grund til Anlæg af en Telefon til Hirtsholmene. Denne Ø ejes af Staten. Der er et Fyr derovre, der ligger paa en meget fremskudt Plads for Sejladsen. Det hænder sjælden i Isvintre, at den er aldeles afskaaret fra Fastlandet i længere Tid. Det vil derfor være til stor Nytte for Skibsfarten, at der kommer Telefonforbindelse med Hirtsholmene, idet Skibe under Forbifart saa kunne indhente Underretning fra Fastlandet om, hvordan Isforholdene ere andre Steder. Ogsaa i Nødstilfælde kunde det have sin store Betydning for Befolkningen derovre. Øen er, saa at sige, kun beboet af en Fyrmester, nogle Fyrassistenter og nogle Lodser. Disse Lodser ere for det meste paa Rejse. De skulle, naar de ere ude, være paa Skagen 8 Dage ad Gangen uden at komme til deres Hjem, og deres Hustruer og Børn ere da alene hjemme, og mange Gange kunne de ikke faa Bud til Fastlandet, idet der saa at sige ikke er en voksen Mand paa Øen. Indtræffer der saa Sygdomme, kunne de ikke en Gang faa hentet Læge over fra Fastlandet. Havde de Telefonforbindelse derovre, vilde de ikke alene kunne faa Bud efter Lægen, men de vilde ogsaa, naar det ikke var absolut nødvendigt at faa Lægen hentet, kunne samtale med ham. Og ogsaa i andre Henseender vilde det være meget heldigt at have Telefon. Det træffer ikke saa sjælden, at de omtrent spise og brænde op, hvad de have derovre. Det er ikke Folk, der have Raad til at forsyne sig med store Lagre, hverken af Fødevarer eller Kul. I Isvintre, naar de ere afskaarne fra Fastlandet i 8—14 Dage, ere de undertiden ved at lide Nød. Hvis de havde Telefonforbindelse, vilde man fra Fastlandet kunne sende dem Hjælp, naar de trængte. Jeg ser, at den højtærede Indenrigsminister forlanger en Bevilling til en lille Dampbaad, der ligger deroppe i Frederikshavn, og skal bruges ikke alene til at hjælpe Fiskekutterne ind fra Skagen op til Frederikshavn i ugunstigt Vejr, men ogsaa til Isbryder i Frederikshavns Havn. Dertil forlanges en lille Bevilling. Hvis man kunde faa en saadan Isbryder til at holde Havnen aaben, og man saa tillige fik en Telefonforbindelse til Hirtsholmene, vilde der altid være Mulighed for at kunne faa Forbindelse derover. Ganske vist er det min Mening, at denne lille Damper, som